

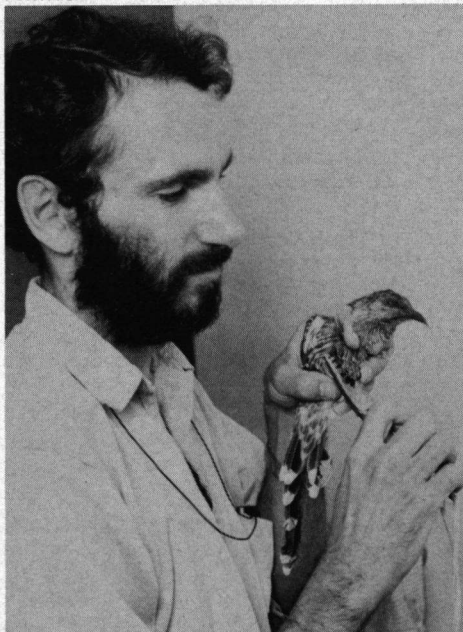
Nieuwe vogelwaarnemingspost in Australië

A.J. Zwinenberg

Australië is voor vogelliefhebbers een bijzonder interessant land. Van de ruim 750 verschillende vogelsoorten die dit continent rijk is, is een groot percentage bij ons Europeanen alleen maar van foto's of tekeningen bekend. Maar dit geldt voor een deel ook voor de Australiërs zelf. Het observeren van onze gevederde vrienden in de vrije natuur is echter lang niet overal even gemakkelijk, wat zowel voor West-Europa als voor Australië opgaat. Vooral daar waar zich grote kolonies concentreren, bijvoorbeeld in broedgebieden, heeft men de streek vaak tot reservaat verklaard, waardoor toegang alleen onder bepaalde voorwaarden mogelijk is en verstoring tot een minimum beperkt blijft. Een goede zaak overigens. Om ornithologen en andere geïnteresseerden tegemoet te komen én het doen van waarnemingen te vergemakkelijken, heeft men op verschillende punten observatieplaatsen ingericht, vanwaar de activiteiten van de vogels gadeslagen kunnen worden, zonder dat dit negatieve invloeden op hun gedragingen ten gevolge heeft.

De Royal Australian Ornithologists' Union (RAOU) heeft in april 1980 een tweede observatiepost geopend en wel op het thans onbewoonde Rotamah Eiland voor de kust van Victoria, onderdeel van een uitgestrekt natuurreervaat op circa 250 km ten oosten van Melbourne, een stad met ongeveer 3 miljoen inwoners (inclusief voorsteden). Een oude boerderij op dit 360 ha grote eiland werd voor dit

Allan Burbidge, een bekend Australisch ornitholoog, ringt een Kleine Leihoningeter (*Anthochaera chrysoptera*), gevangen vlakbij de observatiepost op Rotamah Eiland.
Foto: AIS.

LITTERATUUR:

Blakers, M., S.J.J.F. Davies & P.N. Reilly (1984): The Atlas of Australian Birds. Ashford, Middlesex.
Kloot, Teas & Ellen M. McCulloch (1980): Birds of Australian Gardens. Adelaide.
Scott, P. et al (1975): Elseviers Vogelatlas. Amsterdam-Brussel. Bladzijden 180 tot en met 213.

doel geschikt gemaakt, waarvoor de Amerikaans-Australische oliemaatschappij Esso-BHP zo'n f 50.000 beschikbaar stelde, alsmede een aantal bedrijven, actief in dat deel van de wereld. In totaal kunnen twaalf personen tegelijkertijd van de post gebruikmaken. Voor overnachting en maaltijden wordt hun ongeveer f 25,- per dag in rekening gebracht.

In mei 1980 werden meer dan honderd vogelsoorten vanuit de observatiepost waargenomen, maar men verwacht dat tijdens de jaarlijkse trek dit aantal sterk zal toenemen, want Rotamah Eiland ligt op de route van vele soorten. Vanachter de ramen van 'de boerderij' kan men de duizenden vogels bij hun dagelijkse bezigheden zonder problemen gadeslaan, alsmede andere dieren, zoals kangeroes, die dichtbij hun kostje opscharrelen. De vogelrijkdom varieert van de imposante Emoe (struisvogel), de grootste vogel van Australië, tot de Dwergdoornsnavel (*Acanthiza nana*), een vertegenwoordiger van de familie van de grasmussen, die slechts 8 gram weegt.

Behalve door amateurs wordt de observatiepost ook door professionele ornithologen gebruikt. Zij doen waarnemingen aangaande de trek en de voortplanting, maar ringen ook vogels.

De eerste observatiepost van RAOU werd in 1977 geopend en bevindt zich aan de zuidkust van West-Australië, in een afgelegen gebied bij de stad Eyre. Daar hebben intussen al honderden vogelliefhebbers hun hart kunnen ophalen.

■ A.J. Zwinenberg, Borneostraat 23, 3131 JC Vlaardingen.